

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 24C/262/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411211360
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2012:1411211360.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudcom JUDr. Ing. Mariom Dubaňom, v právnej veci navrhovateľa: U.. E. M., bytom P. XXX, Ž., prechodne bytom v Bratislave, U. XX zast. OLEXOVA VASILISIN s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dunajská 18, IČO: 36 820 059 proti odporcovi: M. M., bytom v Bratislave, U. XX zast. JUDr. Annou Völgfyfovou, Kolárska 4, Bratislava o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

Návrh v plnom rozsahu zamieťa.

Náhradu trov konania odporkyňi nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa negatívnou žalobou na ochranu osobnosti zo dňa 20.05.2011 písomne doplnenou 25.05.2012 proti odporkyňi domáhal, aby jej súd uložil povinnosť upustiť od tvrdení o agresivite navrhovateľa, psychickom týraní a nedostatku starostlivosti o deti zo strany navrhovateľa, neusporiadanom živote navrhovateľa a fyzickom násilí na odporkyňi. Odstraňovacou (reštitučnou) žalobou na ochranu osobnosti žiadal odporkyňi uložiť povinnosť, aby vo všetkých prebiehajúcich súdnych konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti pochádzajúce z manželstva navrhovateľa a odporkyne doručila súdu podanie, ktorým odporkyňa súdu oznámi: „tvrdenia o agresivite U.. E. M., ním páchanom psychickom týraní a nedostatku starostlivosti o deti, neusporiadanom živote a fyzickom násilí na mne sú nepravdivé“.

Návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvorili dňa XX.XX.XXXX manželstvo, z ktorého sa narodili dve deti, M.Í. M., nar. XX.XX.XXXX a Y. M., nar. XX.XX.XXXX. Dňa XX.XX.XXXX podal navrhovateľ návrh na rozvod manželstva z dôvodu hádok, odcudzenia a narušenia manželského spolužitia, ktorým trpeli aj deti a ktoré vyústilo do dlhodobej odluky, ktorá v čase podania návrhu trval 3 roky. Následne dňa 23.12.2010 podala odporkyňa návrh na úpravu práv a povinností vo vzťahu k maloletým deťom na čas do rozvodu, kde požadovala výživné X XXX Eur/mes.. Tento jej návrh hrubým spôsobom navrhovateľa osočuje, znevažuje a útočí na jeho česť a dôstojnosť nasledovnými nepravdivými tvrdeniami: 1. „Vyhrážal sa mi, že ak podám návrh na súd, postará sa o to, aby som bola vyhlásená za duševne chorú a potom mi vezme deti, má dosť peňazí na to, aby si také výsledky u lekárov zaplatil“.

2. „Manžel o deti javí len nepatrný záujem. K sebe ich berie tak na dve, tri hodiny raz za mesiac, aj to vždy len do kina, Mc Donalda a k sebe na počítačové hry. Deti už taký program nebaví, je pre ne nezdravý a navyše sa deti sťažujú, že sú u otca hladné a má prázdnu chladničku“.

3. „Tiež sa sťažujú na čoraz väčšiu agresivitu voči nim. Alebo ich raz za mesiac zavezie ku svojim rodičom, aby si mohol vyhodiť z kopýtka s kamarátmi a kamarátkami v reštauračných zariadeniach. Prespáva u priateľky, nie pri deťoch“.

4. „Posledne sa pýtal, či by chceli inú mamu, že by to tak vraj bolo lepšie. Zariadi, aby bývali u neho, ak súhlasia. Napriek nesúhlasu detí povedal, že ho to nezaujíma, urobí ako sa rozhodol. Deti psychicky týra, súd by mal zvážiť či je vhodné, aby sa deti s otcom stretávali“.

5. „Čo sa týka akéhokoľvek finančného príspevku na deti, keď si chcem pre deti niečo vymôcť, vyprosiť, je agresívny a nekomunikatívny. Počas manželstva nepravidelne a v nedostatočných čiastkach prispieval na spoločnú domácnosť a na výživu či výchovu detí. Keď som mu pripomenula, že má prispievať, vynadal mi“.

6. „Niekoľkokrát ma fyzicky napadol“.

Ad 1/ Navrhovateľ sa pritom nikdy nevyhrážal manželke tým, že jej vezme deti alebo že bude niekoho za tým účelom korumpovať, jedná sa o vymyslené tvrdenia. Navrhovateľ sa ani neusiloval o zverenie detí do striedavej starostlivosti až do jesene 2010, kedy deti začali odmietajú tráviť s ním spoločne čas.

Ad 2/ Nie je tiež pravdou, že navrhovateľ sa o deti nezaujíma a nevenuje sa s nimi vhodným aktivitám. Práve žalovaná bráni kontaktu navrhovateľa s deťmi a obmedzuje všemožne kontakt detí s ním a jeho rodinou, u starých rodičov z otcovej strany neboli šesť mesiacov (júl 2010 - december 2010). Keď sa otec začal zaujímať o možnosť striedavej starostlivosti z dôvodu, že stráca s deťmi kontakt on aj jeho rodina, umožnila odporkyňa deťom stráviť u starých rodičov jeden deň a jednu noc a potom opäť až po štyroch mesiacoch. Odporkyňa zakazuje deťom s otcom podnikáť výlety, zrejme z obavy, aby pozitívnymi zážitkami nestratila nad deťmi vplyv a deti nezačali k otcovi prežívať pozitívne emócie. Nie je pravda, že deti v otcovej prítomnosti trávia čas iba za počítačmi, v kine a v Mc Donalde. Naopak, navrhovateľ s deťmi podnikal pravidelné výlety ako do prírody tak aj poznávacie výlety s cieľom obohatiť ich vnímanie o nové zážitky a vnemy ako napr. ZOO Lešná (ČR), ZOO Budapešť (2x), cirkus hlavného mesta Budapešť (2x rôzne predstavenia), Aquapark Tatralandia, Aquapark Ramada Budapešť, Autosalón apod. Následne však toto odporkyňa začala deťom zakazovať, hoci sama nemá motorové vozidlo, v dôsledku čoho sú jej aktivity s deťmi výrazne obmedzené. Nie je pravda, že deti u navrhovateľa hladovali a tento má prázdnu chladničku. Navrhovateľ od rozchodu bez problémov zvláda chod svojej domácnosti, sám rád je aj varí, preto nikdy nemá prázdnu chladničku a už vôbec nie keď mali k nemu prísť deti (čo im je od jesene minulého roka systematicky znemožňované, istý čas sa s nimi nemohol stretávať vôbec). Jedná sa o ďalšie z radu primitívnych a nepravdivých obvinení.

Ad 3/ Za osobitne závažnú formu ohovárania považuje navrhovateľ obvinenia z agresivity a neusporiadaného života (flámuje s kamarátmi, prespáva u priateľky a nie pri deťoch). Opäť sa jedná o výmysly odporkyne s cieľom vykresliť navrhovateľa ako nezodpovedného a sociálne nevyzretého rodiča, na rozdiel od nej, ako vzornej matky.

Ad 4/ Rovnako závažné sú tvrdenia o tom, že deti sú navrhovateľom podnecované proti matke a že ich psychicky týra, v dôsledku čoho má súd zvážiť, či otcovi vôbec bude umožnený styk s deťmi. Navrhovateľ za psychické týranie považuje správanie sa odporkyne, ktorá s cieľom pripútať deti k sebe a odcudziť ich od otca deti manipuluje proti navrhovateľovi, podnecuje ich k negatívnym emóciám proti otcovi, čím deťom úmyselne a bezohľadne spôsobuje psychickú traumu s možnými celoživotnými následkami.

Ad 5/ Navrhovateľ popiera, že by na deti platil neochotne, čoho dôkazom je aj emailová korešpondencia, ktorou väčšinu šekov na úhradu preposiela odporkyňa navrhovateľovi, ktorý ich bez komentára uhrádza. Počas manželstva boli hradené všetky náklady na deti a domácnosť bez akýchkoľvek problémov, nikdy neboli vo finančnej tiesni.

Ad 6/ Tvrdenia o domácom násilí považuje za jeden z najväznejších útokov na svoju osobu. Sú rovnako ako ďalšie tvrdenia vymyslené a k žiadnemu domácomu násilíu nikdy neprišlo. To bolo aj dôvodom, prečo nikdy žiadne podanie na polícii či vyšetrovanie vedené voči navrhovateľovi nebolo, tvrdenia odporkyne o tom, že podanie na polícii nebolo urobené z dôvodu obáv je rovnako nepravdivé, čo dokazuje aj skutočnosť, že odporkyňa bez akýchkoľvek obáv či iných napr. morálnych zábran podala na súd návrh plný uvedených osočení na osobu navrhovateľa bez následkov. Aj návrh na rozvod podal navrhovateľ, nie odporkyňa.

Ďalej navrhovateľ poukázal na ďalšie zavádzajúce tvrdenia. Napr. skutočnosť, že sa o deti starala prevažne odporkyňa je úzko spojené s tým, že odporkyňa sa od začiatku spoliehala na príjem navrhovateľa a od toho požadovala, aby sa namiesto venovania deťom venoval zarábaniu peňazí, ktoré rodina potrebuje. Treba vziať do úvahy fakt, že by sa o deti nemohla doma starať spôsobom ako sa starala, keby navrhovateľ nepracoval, na základe čoho trávil s deťmi menej času ako odporkyňa. Navrhovateľ je presvedčený, že obdobným spôsobom na jeho osobu útočí odporkyňa aj pred inými osobami, vrátane detí, avšak keďže tieto nerobí písomne, nie je možné ich preukázať. Jasným dôkazom je napr. zmena správania sa detí (9 a 7 rokov), ktorá nastala v čase pred podaním návrhu odporkyňou, ktoré navrhovateľa začali odmietaať. Podľa navrhovateľa majú aj psychické problémy a odporkyňa bráni navrhovateľovi ako otcovi, aby s deťmi absolvoval psychologické vyšetrenia za účelom zistenia možných problémov. Cieľom uvedených invektív je snaha dosiahnuť obraz navrhovateľa ako „zlého“ rodiča, ktorého práva na styk s deťmi by mali byť minimalizované, resp. úplne vylúčené.

Odporkyňa sa snaží o vykreslenie navrhovateľa ako násilníckeho a agresívneho človeka, ktorý týral a týra dokonca aj spoločné deti. Tieto informácie podsúva tak súdu ako aj deťom, u ktorých sa snaží zámerne prerušiť pre navrhovateľa tak dôležité citové väzby. Odporkyňa navrhovateľa systematicky znevažuje, zneuctňuje a vytvára o ňom taký obraz, aby ho jeho vlastné deti znenávideli. Výsledkom toho je, že deti z obavy pred stratou priazne svojej matky radšej odmietajú styk s otcom a všetky obľúbené aktivity, ktoré s otcom prežívali. Ďalej odporkyňa uviedla nepravdivé údaje, ktoré navrhovateľa vykresľujú ako alkoholika a násilníka dopúšťajúceho sa trestných činov, ktoré sú svojou povahou spôsobilé zapríčiniť trvalú ujmu na dobrom mene a poškodiť navrhovateľa v zamestnaní, keďže pracuje v oblasti bezpečnosti a ochrany údajov. V uvedenej oblasti je bezúhonnosť, dôvera a kladný morálny a charakterový profil základným predpokladom pre dôveru zamestnávateľa a výkon profesie. Uvedené nepravdivé skutočnosti sú spôsobilé zničiť pracovné postavenie a celý ďalší profesný rast a kariéru navrhovateľa.

V doplňujúcom podaní navrhovateľ konkretizoval, že dôvodom žaloby je hrubý zásah odporkyne do osobnostných práv navrhovateľa formou nepravdivých tvrdení, ktorých intenzita a schopnosť poškodiť navrhovateľa v súkromnom, rodinnom, pracovnom a spoločenskom živote dosiahla stupeň vyžadujúci súdnu ochranu. Vyššie uvedené tvrdenia zasahujú jednak do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa a jednak do jeho práva na ochranu osobného súkromného a rodinného života.

K zásahu do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti malo dôjsť:

a) vyjadreniami v návrhu na začatie konania o ÚPP pred rozvodom, podrobne špecifikovanými v žalobe v bodoch 1, 3 a 6 o agresivite, psychickom týraní a neusporiadanom živote,

b) vyjadreniami na pojednávaní o rozvod a ÚPP slovami: ...“navrhovateľ sa ku mne prejavoval agresívne, na začiatku to bolo psychického prejavu, tiež v oblasti financií“

c) vyjadreniami na pojednávaní o rozvod a ÚPP slovami: „Správal sa ku mne tak, že ma ponižoval, zhadzoval moju postavu po pôrode“,

d) vyjadreniami na pojednávaní o rozvod a ÚPP slovami: „prejavoval sa násilím aj fyzicky ku mne, bolo to niekoľkokrát, už neviem presne uviesť, z tohto som trikrát bola ošetrená u lekára, pričom jedenkrát volal sanitku sám manžel lebo ma priškrtil, čo videli aj deti“

Spoločným znakom týchto tvrdení je však to, že sú vymyslené, nepravdivé a teda nepreukázateľné. Navrhovateľ sa nikdy odporkyni nevyhrážal, nikdy nebol agresívny a nikdy ju fyzicky nenapadol. Podľa názoru navrhovateľa sa jedná o nezákonné konanie, keďže nepravdivé tvrdenia, inými slovami ohováranie o osobe iného je nezákonným, dokonca trestne stíhateľným konaním, z ktorého výnimky stanovuje iba zákon ak to odôvodňuje verejný záujem. O takéto prípady sa jedná napríklad v prípade, že súd má právo v rámci dokazovania porušiť ochranu súkromia, za účelom zistenia skutkového stavu, pretože verejný záujem na spravodlivom rozhodnutí prevyšuje záujem na ochrane súkromia, ktorá by inak bránila riadnemu zisteniu skutkového stavu. O uvedený prípad prevahy verejného záujmu nad súkromným sa rozhodne nejedná v prípade úmyselného klamania na súde, naopak na súde je účastník povinný uvádzať pravdu, verejný záujem na nepravdivých tvrdeniach smerujúcich k zavádzaniu súdu nepoznáme.

Týmto nezákonným konaním bolo porušené právo na ochranu občianskej cti a dôstojnosti navrhovateľa a to v konaní pred súdom (A), v jeho profesnom (pracovnom) živote (B) ako aj v súkromnom živote (C).

V konaní pred súdom, konkrétne konaniach o ÚPP, v dôsledku nepravdivých a ničím nepodložených tvrdení prednesených súdu navyše hrozí, že sa súdy v medziach vlastnej úvahy pri rozhodovaní (o súkromí navrhovateľa) odklonia od skutočného faktického stavu v neprospech navrhovateľa a spôsobia mu tým ujmu na základe fiktívnych dôvodov, na základe ktorých súd rozhodne rozhodnutím v jeho neprospech, neprizná mu porovnateľný rozsah rodičovských práv ako odporkyni. Všetky tieto tvrdenia majú za cieľ dostať navrhovateľa do nevýhodnej situácie, z ktorej sa nedokáže účinne brániť. Prostriedkom zásahu sú vyjadrenia adresované súdu.

V pracovných vzťahoch, kde je navrhovateľ zamestnaný v oblasti bezpečnosti, môžu nepravdivé osočenia spôsobiť navrhovateľovi ujmu pri nájdení si zamestnania, resp. toto až zmariť. Dôvodom je skutočnosť, že v oblasti bezpečnosti sa vykonávajú u uchádzačov bezpečnostné preverky, ktorými sa preveruje aj ich súkromný život, vrátane existujúcich konaní pred orgánmi štátnej moci. Dôvodom tohto skutočnosť, že dochádza k spolupráci so silovými zložkami štátu (polícia, tajné služby) a to osobitne u telekomunikačných operátorov, kde pracoval navrhovateľ (odpočúvanie, poskytovanie prevádzkových údajov, poskytovanie súčinnosti). Preverka sa vyžaduje aj pri práci v oblasti informačnej bezpečnosti v štátnom sektore. Navrhovateľ dôvodil, že NBU je pri preverovaní oprávnený žiadať o súčinnosť či správu o konaní aj súd, preto ak mu budú zo súdneho spisu dané k dispozícii nepravdivé obvinenia, napr. o agresivite, či požívaní alkoholu na úkor starostlivosti o deti, môže byť navrhovateľ označený za nedôveryhodnú osobu a vydanie preverky odmietnuté, v dôsledku čoho je výrazne obmedzené až vylúčené pracovné uplatnenie navrhovateľa v uvedenej špecifickej oblasti. Rovnako mu môže byť odňatý zbrojný preukaz, čo obmedzí jeho pracovné uplatnenie v oblasti manažmentu SBS, detektívnych služieb, ochrany osôb či majetku a pod., ktoré spadajú do jeho profesie.

V súkromnom živote: navrhovateľ zo správania sa detí zistil, že nepravdivé tvrdenia dotýkajúce sa jeho cti a dôstojnosti uvedené v žalobe, tvrdí odporkyňa verbálne aj pred nimi, keďže sa výrazne zmenilo ich správanie voči navrhovateľovi ako ich otcovi, s ktorým mali do rozvodu výborný vzťah. Často zo strany detí narazil na negatívne verbálne výpady detí proti nemu, ako napr. „to máš za to, ako si sa choval“. Uvedené pociťoval ako zásah do svojho súkromia, keďže verbálne prezentované nepravdy pred maloletými deťmi (dcéra M., syn E.), mali za následok, že:

- došlo k ochladnutiu vzťahov a odcudzeniu detí s navrhovateľom,
- deti odmietajú navrhovateľa a nejavia záujem o spoločné aktivity,
- deti sa vyjadrili, že chcú byť u matky.

Navrhovateľ mal s deťmi výborný vzťah až do začatia konania, kedy odporkyňa v snahe ovplyvniť súd začala prezentovať vymyslené nepravdivé fakty o osobe navrhovateľa, tak ako sú uvedené v žalobe a dôkazoch a to tak pred príslušnými orgánmi ako aj doma v domácnosti s deťmi. Keďže vzťah s deťmi sa zhoršil rapídne práve v čase, kedy bol navrhovateľovi úplne odopieraný kontakt, je vylúčené, aby dôvodom zlych vzťahov bolo konanie navrhovateľa. Znefunkčnenie vzťahu detí a navrhovateľa mu

spôsobilu silnú citovú ujmu, ktorá je ťažko napravitelná a ktorá sa odrazila na jeho depresívnych stavoch. Tieto stavy boli aj dôvodom zníženej pracovnej výkonnosti a prepustenia z práce. Najmä však bol osobný a rodinný život navrhovateľa ochudobnený o možnosť udržať si s deťmi plnohodnotný vzťah, pričom sú to jeho jediné deti, takže bol ochudobnený aj o plnohodnotný status otca. Konanie odporkyne narušilo túto osobnú sféru navrhovateľa do tej miery, že hrozí narušenie trvalé a nezvratné, osobitne ak odporkyňa bude v konaní pokračovať.

Navrhovateľ sa domnieva, že v právnej rovine sú nepravdivé tvrdenia o inom spôsobilé poškodiť ho a sú dokonca trestne stíhateľné, preto nie je dôvod domnievať sa, že na takomto konaní má verejnosť záujem. V občianskom súdnom konaní je takéto konanie s poukazom na § 131 OSP zakázané osobitne. Neexistuje výnimka, či procesné pravidlo, ktoré by odporkyňu oprávňovalo prednášať na súde o navrhovateľovi úmyselne nepravdivé tvrdenia. Naopak, toto ako bolo uvedené, priamo vybočuje z medzí stanovených § 131 ods. 1 OSP a toto nie je odôvodnené žiadnym vyšším záujmom. Dôkazné bremeno o pravdivosti tvrdenia, najmä v prípadoch tvrdení o agresivite, fyzickom a psychickom týraní, má niesť pôvodca tvrdenia, pretože od navrhovateľa logicky nemožno žiadať, aby preukázal niečo, čo sa nestalo.

Navrhovateľ bezdôvodne nepravdivé ohováranie v uvedenom rozsahu a forme považuje za tak závažný zásah do jeho osobnosti, ktorý vyžaduje účinnú obranu, ktorej jediným prostriedkom v zmysle vnútroštátneho práva SR je práve táto žaloba.

Odporkyňa sa v písomnom vyjadrení k návrhu s obsahom žalobného návrhu nestotožnila a žiadala ho v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla, že na Okresnom súde Bratislava IV prebiehajú rozvodové konanie a konanie o úpravu práv a povinností k maloletým deťom do rozvodu. Každý z účastníkov bol vypočutý, tak navrhovateľ ako aj odporkyňa mali možnosť sa vyjadriť v čom vidia príčiny rozvratu ich manželstva a bolo iba na konajúcom súde ako vyhodnotil dokazovanie. Obaja účastníci sa zhodne vyjadrili, že manželstvo je hlboko a trvalo rozvrátené, že si dávno neplní svoje funkcie. Obaja účastníci preto mali záujem, aby súd toto manželstvo rozvedol. Problémom zostala iba úprava práv a povinností k spoločným maloletým deťom, najmä výška výživného na deti. Návrh navrhovateľa odporkyňa považuje za zbytočný, nakoľko situáciu okolo rozvráteného manželstva už súd rieši. Odporkyňa na svojich výpovediach trvá a všetky skutočnosti vie dokázať. Ďalej na svoju obranu poznamenala, že ani rozvodové konanie ani konanie o úpravu práv a povinností k maloletým deťom nie sú spoločenskou udalosťou, ide o čiste profesionálne konanie súdu, ktoré nie je zverejňované a prísne sa riadi Občianskym súdnym poriadkom. Odporkyňa je preto názoru, že návrh nespĺňa ani zákonné podmienky. Okrem toho odporkyňa navrhovateľa nijako nenapádala, ale uviedla len pravdu o tom, aká bola v ich manželstve situácia. Ak by mala záujem nejako navrhovateľa poškodiť, dávno by na neho podala trestné oznámenie, ktoré by bolo v súlade s trestným zákonom, pretože navrhovateľ jej veľakrát ublížil. Neurobila to hlavne kvôli deťom lebo vie, aké by to malo ďalšie nepriaznivé následky v ich kontaktoch. Z jej pohľadu navrhovateľ podal návrh na ochranu osobnosti iba preto, aby ju zastrašil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie: výsluchmi navrhovateľa a odporkyne a oznámením prvostupňového rozsudku vo veci rozvodu manželstva a ÚPP k maloletým deťom 11C 1/2011 - 231 z 18.01.2012 a obsahu listín na:

č.l. 7 - Návrh na rozvod manželstva z 29.06.2010 podaný navrhovateľom proti odporkyni,

č.l. 8 - Návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom M. z 23.12.2010 vedený na Okresnom súde Bratislava IV pod spis. zn. 13P 284/2010,

č.l. 11, č.l. 12 až 15 a č.l. 88 až 90 - emailová korešpondencia navrhovateľa a odporkyne týkajúca sa maloletých detí,

č.l. 91 - prepis náhravky rozhovoru otca s maloletými deťmi zo dňa 10.06.2012,

č.l. 95 - zápisnica o pojednávaní vo veci rozvodu a ÚPP účastníkov konania pod spis. zn. 11C 1/2011 zo 17.05.2011,

č.l. 98 - správa kolízneho opatrovníka z 01.08.2011,

č.l. 101 - uznesenie Okresného súdu Bratislava IV o zamietnutí návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia o úprave styku s maloletými deťmi vo veci 13P 284/2010,

č.l. 104 - správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava z 20.09.2011,

č.l. 106 - Dohoda o skončení pracovného pomeru navrhovateľa,

č.l. 107, č.l. 109 -poukaz na odborné vyšetrenie odporkyne a lekárska správa z 30.04.2005,

č.l. 110 - zápisnica o pojednávaní vo veci rozvodu a ÚPP účastníkov konania pod spis. zn. 11C 1/2011 z 18.01.2012, uzatvorená rodičovská dohoda,

č.l. 126 - 130 - emailová a SMS komunikácia navrhovateľa a odporkyne ohľadom maloletých detí,

č.l. 131 - rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny X. M. o zaradenie navrhovateľa do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Navrhovateľ vo výpovedi účastníka konania v plnom rozsahu zotrval na skutočnostiach uvedených v písomnej žalobe a ďalej vypovedal: existujú síce rôzne rodičovské dohody, ktoré uzavreli, ale je to odporkyňa, ktorá ich nedodríava a deti používa ako nástroj pomsty. Vedie proti nemu cieľnú kampaň pred jeho vlastnými deťmi a súdmi. Z reakcií maloletých detí je presvedčený o latentnej agresivite matky. Navrhovateľ má veľký problém napr. so stykom maloletých detí v zmysle rodičovskej dohody, nedokáže si už druhý rok naplánovať vopred dovolenku, pretože matka má s tým stále problémy a bráni mu vo výkone rodičovských práv a povinností. Tak dochádza k tomu, že sa vzťah detí k otcovi postupne zhoršuje. Pokiaľ ide o prepustenie zo zamestnania, to odstupné bolo pred zdanením a dohoda o skončení pracovného pomeru je zaužívaný postup pri uvoľňovaní manažérov v takýchto pozíciách. Nikto nedostane v uvedenej pozícii z takéhoto dôvodu výpoveď. V minulosti sa stalo, že bola privolaná sanitka ale bolo to z dôvodu, že odporkyňa trpí tzv. hypoventiláciou, kedy nevydychuje z tela CO₂, toto sa jej usadzuje v krvnom obeh. Preto keď prišli záchranári radili jej, aby dýchala do sáčku a stav by sa jej upravil. Odporkyňa chcela ísť silou mocou do nemocnice, aby každý videl, že je týraná. Vyslovil presvedčenie o tom, že keby mala odporkyňa aspoň jednu príležitosť, tak by trestné oznámenie podala. Navrhovateľ skončil policajnú akadémiu, je odborníkom v oblasti trestného práva, preto odporkyňa vie, že by nič také neuhrala.

Odporkyňa vo výpovedi účastníka konania k tvrdeniam navrhovateľa vlastnými slovami vypovedala: je pravda, že má hyperventiláciu ale v zmienenom prípade to bolo v dôsledku toho, že ju navrhovateľ priškrtil, samo od seba sa jej to nestáva. Pokiaľ navrhovateľ predložil audionahrávku, tento záznam z ich rozhovoru bol vykonaný bez ich vedomia a bez jej vedomia, čo je nezákonné. Ale aj zo samotného prepisu vyplýva, že deti nemajú obavu ísť so svojím otcom na dovolenku. Avšak nechcú s ním ísť do zahraničia z rôznych dôvodov, napr. do Talianska kvôli zlej situácii v súvislosti so zemetrasením. Deti sú na svoj vek pomerne vyspelé, sú schopné samostatne vyjadriť a formulovať svoj názor: syn je vo veku 8 3 roka a dcéra má 10 rokov. Aj keď rozsudky o ÚPP zatiaľ nie sú právoplatné, navrhovateľovi deti odovzdáva každý víkend a každý utorok v zmysle rozhodnutia súdu a je pripravená umožniť mu styk aj cez prázdniny. Pokiaľ to v jednom prípade cez víkend nevyšlo, poskytla otcovi náhradný víkend.

Na otázky súdu odpovedala, že pred deťmi na navrhovateľa spôsobom ako je opísaný v žalobe neútočí, neohovára ho. Keby tak robila, išla by sama proti sebe. Sama je z rozvedenej rodiny a vie, aký to má neželaný efekt na psychiku detí. Nechce deťom takýmto spôsobom ubližovať a naštrbiť ich psychiku. Zakazuje deťom na otca nadávať. Naopak priala by si, aby mali deti s otcom taký vzťah, ako má s nimi ona. Záleží jej na zdravom psychickom vývoji detí. Tvrdenia navrhovateľa o tom, že bol prepustený zo zamestnania v dôsledku celkového psychického vyčerpania a straty výkonnosti, nakoľko mu ubližovali jej nepravdivé tvrdenia, sa nezakladajú na pravde. Na odvolacom súde spisy obsahujú listinný dôkaz - správa zamestnávateľa o tom, že navrhovateľ odvedol dobrú prácu ale nakoľko jeho pozícia vo firme prechádza do ČR, musí byť táto pracovná pozícia zrušená. Záverom dodala, že keby chcela odporcovi urobiť zo života peklo svojimi sťažnosťami na príslušných orgánoch a organizáciách, ktoré sa zaoberajú

týranými ženami, tak by to urobila, ale práve preto, aby sa ešte viac nenarušili vzťahy otca s deťmi ako aj vzájomné vzťahy rodičov, nikdy tak neurobila.

Odporkyňa ďalej na otázky navrhovateľa vypovedala, že nemá vedomosť o odmietnutí mal. M. ísť s otcom posledný víkend k jeho rodičom, ďalej že nemá dôkaz o tom, že by navrhovateľ deťom tvrdil, že budú mať druhú mamičku, ale počula to od detí. Odporkyňa vylúčila, že by navrhovateľ dostal deti na víkend 16. a 17.06.2012 iba na naliehanie a potom, čo sa zmienil, že podá návrh na predbežné opatrenie. Deti otec dostal na základe toho, že to bol jeden náhradný víkend. Na otázku, či stav hypoventilácie vzniká v dôsledku fyzického útoku, lebo podľa názoru navrhovateľa to tak nie je, odporkyňa vypovedala, že na túto odbornú otázku odpovedať nevie, nie je lekár. V jej prípade k tomu došlo po fyzickom napadnutí.

(A) Zápisnica o pojednávaní vo veci rozvodu a ÚPP účastníkov konania pod spis. zn. 11C 1/2011 / č.l. 95/ zo dňa 17.05.2011 obsahuje výpoveď účastníka konania (§ 131 ods. 1 O.s.p) odporkyne ohľadom manželského spolužitia s navrhovateľom. Z jej výpovede vyplýva, že už krátko po uzavretí manželstva dochádzalo medzi manželmi k názorovým nezhodám čo sa týkalo detí, postupov pri ich výchove, finančného hospodárenia a spoločného fungovania partnerov v domácnosti. Už v tom období sa navrhovateľ k nej prejavoval agresívne, na začiatku to bolo psychického prejavu, a tiež v oblasti financií. Bez jej súhlasu napr. použil financie, ktoré boli pôvodne určené na iný účel, alebo napr. použil peniaze, ktoré dostala dcéra pri krste 8.000,- Sk, prevažne od jej rodičov. Odporca sa k nej správal tak, že ju ponižoval, zhadzoval napr. jej postu po pôrode, bol názoru, že je neschopná. Svedkami týchto situácií boli deti...V určitom období sa k nej odporca prejavoval násilne aj fyzicky, niekoľkokrát, z toho bola trikrát ošetrovaná u lekára, pričom jeden krát volal sanitku sám navrhovateľ, lebo ju priškrtil, čo videli aj deti.

(A) Zo zápisnice o pojednávaní vo veci rozvodu a ÚPP účastníkov konania pod spis. zn. 11C 1/2011 /č.l. 110/ súd zistil, že účastníci v rozvodovom konaní sa na pojednávaní konanom dňa 18.01.2012, ešte pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo dohodli na úprave styku s maloletými deťmi.

(A) Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 11C 1/2011 - 231 z 189.01.2012 súd zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené, maloleté deti M., M. R. Y. boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti odporkyne, s tým, že právo zastupovať a spravovať majetok detí majú obaja rodičia. Príčiny vážneho rozvratu vzťahov medzi manželmi rozvodový súd zistil v rozdielnosti pováh, názorov, záujmov, ktoré viedli k citovému odcudzeniu a ukončeniu spolužitia.

(A) Návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom M. z 23.12.2010 vedený na Okresnom súde Bratislava IV pod spis. zn. XXP XXX/XXXX na čas do rozvodu /č.l. 8/ obsahuje opis rozhodujúcich skutočností matky (odporkyne) vrámci ktorého tvrdí, že: sa jej navrhovateľ vyhrážal, že ak podá návrh na súd, postará sa o to, aby bola vyhlásená za duševne chorú a potom jej vezme deti, má dosť peňazí na to, aby si také výsledky u lekárov zaplatil, (otec) o deti javí len nepatrný záujem. K sebe ich berie tak na dve, tri hodiny raz za mesiac, aj to vždy len do kina, Mc Donalda a k sebe na počítačové hry. Deti už taký program nebaví, je pre ne nezdravý a navyše sa deti sťažujú, že sú u otca hladné a má prázdnu chladničku, tiež sa sťažujú na čoraz väčšiu agresivitu voči nim. Alebo ich raz za mesiac zavezie ku svojim rodičom, aby si mohol vyhodiť z kopýtka s kamarátmi a kamarátkami v reštauračných zariadeniach. Prespáva u priateľky, nie pri deťoch. Posledne sa pýtal, či by chceli inú mamu, že by to tak vraj bolo lepšie. Zariadi, aby bývali u neho, ak súhlasia. Napriek nesúhlasu detí povedal, že ho to nezaujímá, urobí ako sa rozhodol. Deti psychicky týra, súd by mal zvážiť či je vhodné, aby sa deti s otcom stretávali. Čo sa týka akéhokoľvek finančného príspevku na deti, keď si chce pre deti niečo vymôcť, vyprosiť, je agresívny a nekomunikatívny. Počas manželstva nepravidelne a v nedostatočných čiastkach prispieval na spoločnú domácnosť a na výživu či výchovu detí. Keď mu pripomenula, že má prispievať, vynadal jej. Niekoľkokrát ju (navrhovateľ) fyzicky napadol.

(B) Z Dohody o ukončení pracovného pomeru navrhovateľa /č.l. 106/ súd zistil, že zamestnávateľ navrhovateľa s ním rozviazal pracovný pomer dohodou o skončení pracovného pomeru podľa ustanovenia § 60 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v platnom znení. Navrhovateľ pracoval

u zamestnávateľa od 10.09.2007 na základe pracovnej zmluvy ako Riaditeľ bezpečnosti/ Security Director. Po vzájomnej dohode zamestnanec a zamestnávateľ ukončili uvedený pracovný pomer bez uvedenia dôvodov ku dňu 31.12.2011.

(C) Prepis audionáhravky rozhovoru otca s maloletými deťmi zo dňa 10.06.2012 je zaznamenaný na č.l. 91.

Z hľadiska právneho posúdenia veci súdom, bol výsluch ošetrojúceho lekára odporkyne a vykonanie znaleckého dokazovania maloletých detí M.: M. a Y. znalcom z odboru psychológia a znaleckého dokazovania osoby odporkyne znalcom z odboru psychiatria nepodstatný. Označené dôkazy sa týkajú skutočností, ktoré sú podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci samej bezvýznamné. Preto súd uznesením vykonanie týchto dôkazov zamietol.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

Navrhovateľ sa negatívnou žalobou na ochranu osobnosti domáhal uložiť odporkyňi povinnosť zdržať sa difamačných tvrdení o jeho osobe v navrhovanom znení a súčasne reštitučnou žalobou žiadal, aby odporkyňa vo všetkých prebiehajúcich súdnych konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti pochádzajúce z manželstva navrhovateľa a odporkyne doručila súdu podanie, ktorým súdu oznámi, že tvrdenia o agresivite navrhovateľa, ním páchanom psychickom týraní a nedostatku starostlivosti o deti, neusporiadanom živote a fyzickom násilí na mne sú nepravdivé.

Z citovaných ustanovení § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že pokiaľ dôjde k zásahu do osobnostných práv určitej fyzickej osoby, môže sa táto okrem primeranej satisfakcie domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby boli odstránené následky týchto zásahov. Vzhľadom na odlišné zákonné predpoklady týchto prostriedkov ochrany osobnostných práv, ktoré v procesnoprávnej rovine nadobúdajú podobu osobitných občianskoprávných nárokov, sa nimi treba zaoberať samostatne.

Negatívna žaloba je jedným z osobitných prostriedkov ochrany osobnostných práv zakotvených v § 13 Občianskeho zákonníka, ktorej cieľom je dosiahnutie upustenia od neoprávneného zasahovania do osobnostných práv fyzickej osoby. Predpokladom na jej úspešné uplatnenie je splnenie niekoľkých podmienok, a to aby (i) neoprávnený zásah do osobnostnej hodnoty stále trval, poprípade pokračoval alebo (ii) existuje konkrétne nebezpečenstvo jeho opakovania v budúcnosti, pričom je to žalobca, kto je v tomto smere zaťažený povinnosťou tvrdenia a dôkazným bremenom. Z uvedenej charakteristiky vyplýva značne preventívna povaha tohto prostriedku ochrany osobnostných práv, ktorého cieľom je zabrániť pokračovaniu či opakovaniu neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby. Ak súd návrhu na upustenie od ďalšieho neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby vyhovie, vysloví, že žalovaný je povinný sa týchto ďalších neoprávnených zásahov do osobnosti fyzickej osoby zdržať. Význam právoplatného rozhodnutia súdu spočíva v tom, že dotknutá fyzická osoba môže proti všetkým takýmto neoprávneným zásahom viesť exekúciu už na základe tohto právoplatného výroku súdu, pričom vo výroku rozsudku súdu

Účelom odstraňovacej (reštitučnej) žaloby je odstránenie následkov už uskutočneného neoprávneného zásahu, a teda smeruje ku konkrétnemu pozitívnemu konaniu jeho pôvodcu. Ide teda o to, aby pôvodca neoprávneného zásahu už niečo konkrétne vykonal a tak obnovil stav, ktorý existoval pred neoprávneným zásahom. Neopomenuteľnou podmienkou je (i) aby následky porušenia osobnosti stále trvali, aj keď oprávnený zásah už skončil (pominul) a (ii) aby bolo možné následky vzniknutého porušenia

osobnosti fyzickej osoby reálne odstrániť. Podstatou tohto právneho prostriedku je odstrániť zdroj závadných následkov vyvolaných neoprávneným zásahom, a tak obnoviť (reštituovať) pôvodný stav, ktorý existoval ešte pred tým, ako došlo k neoprávnenému zásahu do všeobecného osobnostného práva.

(A) Navrhovateľ opodstatnenosť svojej žaloby založil na právnom názore, podľa ktorého tvrdenia odporkyne o osobe navrhovateľa v konaní pred súdmi predstavujú neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, lebo sa jedná o prípad úmyselného klamania na súde a teda nezákonný zásah, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu. Spoločným znakom týchto tvrdení je to, že sú vymyslené a nepravdivé. Navrhovateľ sa nikdy odporkyni nevyhráždil, nikdy nebol agresívny a nikdy ju fyzicky nenapadol. Podľa názoru navrhovateľa sa jedná o nezákonné konanie, keďže nepravdivé tvrdenia, inými slovami ohováranie o osobe iného je nezákonným, dokonca trestne stíhateľným konaním, z ktorého výnimky stanovuje iba zákon ak to odôvodňuje verejný záujem. O takéto prípady sa jedná napríklad v prípade, že súd má právo v rámci dokazovania porušiť ochranu súkromia, za účelom zistenia skutkového stavu, pretože verejný záujem na spravodlivom rozhodnutí prevyšuje záujem na ochrane súkromia, ktorá by inak bránila riadnemu zisteniu skutkového stavu. O uvedený prípad prevahy verejného záujmu nad súkromným sa rozhodne nejedná v prípade úmyselného klamania na súde, naopak na súde je účastník povinný uvádzať pravdu, verejný záujem na nepravdivých tvrdeniach smerujúcich k zavádzaniu súdu nie sú známe. Z toho potom vyvodil záver, že v konaní pred súdom o ÚPP, v dôsledku nepravdivých a ničím nepodložených tvrdení prednesených súdu hrozí, že sa súdy v medziach vlastnej úvahy pri rozhodovaní (o súkromí navrhovateľa) odklonia od skutočného faktického stavu v neprospech navrhovateľa a spôsobia mu tým ujmu na základe fiktívnych dôvodov, na základe ktorých súd rozhodne rozhodnutím v jeho neprospech, neprizná mu porovnateľný rozsah rodičovských práv ako odporkyni.

S uvedeným záverom však nemožno súhlasiť. Už iba samotná skutočnosť o konštatovanej príčine vážneho rozvratu vzťahov medzi manželmi rozvodovým súdom napovedá, že si súd prednášané tvrdenia odporkyne pri ustaľovaní príčiny rozvratu vzťahov neosvojil. Rozhodujúcimi právnymi argumentmi proti navrhovanému chápaniu ochrany osobnosti fyzickej osoby v postavení účastníka konania, ktorý je „diskriminovaný vo svojich rodičovských právach“ vymyslenými a nepravdivými tvrdeniami protistrany, ktoré majú znevažovať jeho osobu, sú v civilistickej justičnej praxi tieto všeobecne prijímané právne závery súdu:

(1) Ak vypovedá niekto napr. v súdnom konaní ako účastník konania o tom, že má za to, že sa niekto iný dopustil trestnej činnosti a pri tejto svojej výpovedi sa riadil povinnosťami účastníka konania stanovenými procesnými právnymi predpismi, v takýchto prípadoch sa nemôže jednať o neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti. Uvedené potvrdzuje v obdobnej veci aj judikatúra súdov. [Sborník III. Nejvyššího soudu, SEVT, Praha 1980, str. 196].

(2) O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby sa nejedná mimo iného vtedy, keď je zásah dovolený zákonom. Do tejto skupiny patria tiež prípady, u ktorých je do osobnosti fyzickej osoby zasahované, resp. zasiahnuté v trestnom alebo občianskoprávnom súdnom konaní. V nich, pokiaľ nie sú prekročené zákonom stanovené medze nad individuálnymi záujmami jednotlivých fyzických osôb, do osobnosti ktorých je zasahované, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší zvláštny verejný záujem. Takýto zásah podmienený výkonom iného subjektívneho práva alebo zákonom stanovenej povinnosti, zostáva povoleným. U niektorých zásahoch, aj keď sa prípadne môžu zdánlivo javiť ako odporujúce objektívnemu právu, nejde napriek tomu o zásahy neoprávnené. Dôvodom je zistenie existencie okolností vylučujúcich neoprávnenosť zásahu, ktoré sú buď obsiahnuté priamo v právnych normách alebo z nich vyplývajú. Neoprávnenosť zásahu do práva na ochranu osobnosti je teda vylúčená aj vtedy, ak došlo k zásahu v rámci úradného konania a ak zásah nevybočil z rámca daného platnými predpismi.

(3) Právomoc súdov v občianskom súdnom konaní je upravená v ustanovení § 7 O.s.p. tak, že v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. (ods. 1) Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon. (ods. 3) Neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by oprávňovalo konajúci súd [24C 262/2011], aby v nachádzajúcom konaní o ochranu

osobnosti zasahoval do iného občianskeho súdneho konania tým, že by neaprobval alebo reparoval výsledky vykonaného dokazovania (zistený skutkový stav) za účelom preukázania pravdivosti tvrdení, ktoré o navrhovateľovi v konaniach 13P 284/2010 a 11C 1/2011 predniesla odporkyňa.

(4) Je vždy vecou konajúceho súdu, aby v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov zhodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (13P 284/2010) a v konaní o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode (11C 1/2011), je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí (§ 120 ods. 2 O.s.p.). Ak sa nejedná o dôkazy nevyhnutné na zistenie skutkového stavu, súd prednesené príp. aj difamujúce tvrdenia o druhom účastníkovi konania nie je povinný ďalšími dôkazmi verifikovať, ale môže rozhodnúť na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. (§ 153 ods. 1 O.s.p.). Vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (13P 284/2010) ako aj v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode (11C 1/2011), Občiansky súdny poriadok umožňuje každému účastníkovi brániť sa proti difamujúcim a zneuctujúcim tvrdeniam protistrany na jeho adresu tak, že tieto tvrdenia, ktoré považuje za nepravdivé, jednoducho poprie. Ak potom nie je možné zistiť určitú skutkovú okolnosť, ktorá je medzi účastníkmi sporná a pre rozhodnutie dôležitá, postihne nepriaznivý dôsledok toho účastníka, ktorý mal v súvislosti s ňou dôkaznú povinnosť. Ak po vykonanom dokazovaní nie je možné urobiť záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka o určitej skutkovej okolnosti, ale ani záver o nepravdivosti tohto tvrdenia, znamená to, že tvrdená skutočnosť nebola preukázaná.

(B) Pokiaľ ide o posúdenie otázky, či v dôsledku znevažujúcich verbálnych a písomných prednesov odporkyne v súdnych konaniach o ÚPP k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva 13P 284/2010 a na čas po rozvode manželstva účastníkov 11C 1/2011 o osobe navrhovateľa došlo k ujme v jeho profesionálnom a pracovnom živote, platia rovnaké právne závery ako sub (A). Ak by však aj súd na tomto mieste pripustil, že tvrdenia odporkyne o osobe navrhovateľa v konaní pred súdmi predstavujú neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, lebo sa jedná o prípad úmyselného klamania na súde a teda nezákonný zásah, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, vykonaným dokazovaním bola jednoznačne vylúčená existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom a poškodením navrhovateľa v pracovnoprávnom vzťahu s jeho predchádzajúcim zamestnávateľom. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že zamestnávateľ s navrhovateľom rozviazal pracovný pomer dohodou o skončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce k 31.12.2011, bez uvedenia dôvodov. Akú konkrétnu ujmu navrhovateľ utrpel, ozrejmil jeho právny zástupca tak, že navrhovateľ sa musel proti nepravdivým tvrdeniam v oboch súdnych konaniach brániť a v dôsledku psychického a časového vypätia, keď nemal toľko priestoru venovať sa práci, napokon prišiel o prácu a došlo k rozviazaniu pracovného pomeru. Sám navrhovateľ však takéto dôvody rozviazania pracovného pomeru vyrátil, keď na súdom položenú otázku uviedol, že pre svojho zamestnávateľa Z. XX F., F..E..D.. pracoval v pozícii riaditeľa bezpečnosti a k jeho prepusteniu došlo na základe výpovede z organizačných dôvodov. Išlo o organizačnú zmenu z dôvodu synergie spoločnosti s Českou republikou.

Všeobecne platí, že predpokladom na nastúpenie občianskoprávnej zodpovednosti je príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom do osobnostných práv fyzickej osoby a samotnou nemajetkovou ujmu. Kauzálny nexus v danom prípade poukazuje na skutočnosť, že fyzická osoba (odporkyňa) môže byť zodpovedná jedine vtedy, keď jej protiprávny úkon imateriálnu ujmu v podobe porušenia či ohrozenia osobnosti navrhovateľa v pracovnej sfére, skutočne vyvolal. Ak teda postihnutá fyzická osoba (navrhovateľ), ktorú zaťažuje dôkazná povinnosť, neunesie dôkazné bremeno príčinnej súvislosti, je vznik občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka vylúčený. Obdobný záver platí aj pokiaľ ide o morálnu ujmu v ďalšom profesionálnom uplatnení navrhovateľa v oblasti bezpečnosti.

(C) Pokiaľ ide o posúdenie otázky, či v dôsledku verbálnych prednesov odporkyne pred maloletými deťmi o agresivite navrhovateľa, zanedbávania detí a o jeho neusporiadanom živote došlo k zníženiu ľudskej dôstojnosti navrhovateľa, jeho cti a takýmto spôsobom bol vyvolaný aj zásah do jeho súkromného a rodinného života, ťažilo dôkazné bremeno v tejto časti navrhovateľa. Vychádzajúc z konštantnej

judikatúry súdov, povinnosť preukázať existenciu zásahu, t.j. že k určitému konaniu, ktoré je zásahom do osobnosti došlo, ťaží žalobcu. Žalobca je tým subjektom, ktorý musí tvrdiť a preukázať, že napríklad v tlači bol uverejnený článok zasahujúci do jeho dôstojnosti, cti či súkromia, resp. že žalovaný inkriminované výroky predniesol a za akých okolností sa tak stalo, t.j. či boli prítomné osoby, ktoré sa s obsahom tvrdení či hodnotiacich úsudkov oboznámili a pod. Z výsledkov vykonaného dokazovania možno jednoznačne konštatovať, že navrhovateľ dôkazné bremeno vo vzťahu k samotnej existencii zásahu do jeho osobnostných práv neunesol. Znevažujúce tvrdenia na adresu navrhovateľa pred deťmi odporkyňa kategoricky odmietla a iným spôsobom v konaní nevyšli najavo. Konkrétne difamujúce tvrdenia matky maloletých detí by preto museli v konaní explicitne potvrdiť maloleté deti rodičov. Navrhovateľ sa existenciu zásahu snažil preukazovať nepriamo audiozáznamom jeho rozhovoru s maloletými deťmi, resp. prepisom audiozáznamu, keď podľa jeho názoru deti v rozhovore s ním sami naznačujú, že sa o nich nedokáže postarať, pričom má za to, že deti v ich veku takéto úsudky nie sú schopné generovať. Skutočnosť, že v minulosti zo strany odporkyne došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv tým, že odporkyňa pred deťmi uvádzala nepravdivé tvrdenia má potvrdzovať tiež to, že v jeho prítomnosti sa deti správajú spontánne a uvoľnene a pri otázkach kladených deťom, tieto navrhovateľovi nedokážu samostatne odôvodniť vlastné odmietnutia otca, nedokážu uviesť argumenty. Z toho sa potom podľa navrhovateľa dá vyvodiť, že sú deťom podsúvané negatívne a nepravdivé informácie zo strany matky. Podľa názoru súdu sa však jedná iba o domnienky a indície navrhovateľa, nepodložené žiadnymi priamymi dôkazmi, preto súdom zistený skutkový stav takéto hypoteticky odvodzované závery nepripustil.

Na vyššie opísanom skutkovom základe súd dospel k záveru, že v danom prípade ústne a písomne prednesené skutkové tvrdenia odporkyne v oboch súdnych konaniach na adresu navrhovateľa nemôžu z povahy veci vyvolávať pochybnosti o jeho dôveryhodnosti, profesionálnej a občianskej cti a nie sú, so zreteľom na konkrétne okolnosti prejednávanej veci, spôsobilé priviesť navrhovateľovi v jeho postavení účastníka konania (13P 284/2010, 11C 1/2011) ujmu na jeho osobnostných právach. Záonné predpoklady pre úspešné uplatnenie negatívnej a reštitučnej žaloby neboli splnené.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, O.s.p., tak, že úspešnej odporkyne ich náhradu nepriznal, pretože odporkyňa náhradu trov konania nežiadala. /§ 151 ods. 1, O.s.p./

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne v štyroch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.